

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 28 oktober 2020
(OR. sv)

12400/20

JAI 876
FRONT 312
VISA 124
SAN 383
MI 434
TRANS 500
COVID-19 1
COMIX 511

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	28 oktober 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr:	COM(2020) 686 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN Covid-19 Vägledning om personer som är undantagna från de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU vad gäller genomförandet av rådets rekommendation 2020/912 av den 30 juni 2020

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 686 final.

Bilaga: COM(2020) 686 final

Bryssel den 28.10.2020
COM(2020) 686 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA RÅDET OCH RÅDET**

Covid-19

**Vägledning om personer som är undantagna från de tillfälliga restriktionerna för icke
nödvändiga resor till EU vad gäller genomförandet av rådets rekommendation 2020/912
av den 30 juni 2020**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA RÅDET OCH RÅDET

Covid-19

Vägledning om personer som är undantagna från de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU vad gäller genomförandet av rådets rekommendation 2020/912 av den 30 juni 2020

I. Inledning

Den 30 juni 2020 antog rådet rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner¹.

I rekommendationen anges att följande kategorier av personer bör undantas från eventuella tillfälliga reserestriktioner som ett tredjeland fortfarande omfattas av, oberoende av syftet med resan:

- a) Unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och tredjelandsmedborgare som enligt avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de berörda tredjeländerna, å andra sidan, åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare samt deras respektive familjemedlemmar.
- b) Tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta i enlighet med direktivet om varaktigt bosatta och personer som härleder sin uppehållsrätt från andra EU-direktiv eller nationell lagstiftning eller som innehar nationella viseringar för längre vistelse samt deras respektive familjemedlemmar.

Nödvändiga resor bör dessutom vara tillåtna för de särskilda kategorier av resenärer som har en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov enligt vad som anges i bilaga II till rekommendationen.

I diskussionerna under rådets konferens på arbetsnivå om EU-arrangemang för integrerad politisk krishantering (IPCR) den 14 september 2020 framhövdes behovet av ytterligare klargöranden genom tolkningsriktlinjer. Denna vägledning bygger på synpunkter och återkoppling från medlemsstaterna, även från rådets ordförandeskap.

Dokumentet ger vägledning om hur rådets rekommendation ska genomföras när det gäller personer som är undantagna från de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU. I synnerhet ges vägledning om tolkningen av begreppet ”familjemedlem” i samband med undantagna familjemedlemmar till unionsmedborgare eller varaktigt bosatta i EU (del II).

¹ EUT L 208I, 1.7.2020, s. 1.

Dessutom ges vägledning om de särskilda kategorier av resenärer som har en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov och som förtecknas i bilaga II till rådets rekommendation (del III), nämligen

- kategoriernas tillämpningsområde, med beaktande av relevant EU-lagstiftning, och
- dokumentation eller andra bevis som tredjelandsmedborgare kan ombes uppvisa för att styrka att de tillhör någon av kategorierna.

Denna vägledning hindrar inte medlemsstaterna från att betrakta även andra bevis som inte uttryckligen nämns som tillräckliga.

I kommissionens riktlinjer om ”minimiservice” för handläggning av viseringsansökningar från särskilda kategorier av viseringssökande under covid-19-nödläget² rekommenderades medlemsstaterna att fortsätta att ta emot viseringsansökningar från personer med nödvändiga skäl att resa, bland annat familjemedlemmar som omfattas av direktiv 2004/38/EG³ (nedan kallat *direktivet om fri rörlighet*).

II. Inresa för familjemedlemmar (punkt 5 i rekommendationen)

1. Inresa för unionsmedborgares familjemedlemmar (punkt 5 a i rekommendationen)

Tillämpningsområde:

För definitionen av begreppet ”familjemedlemmar” till EU-medborgare hänvisar rådets rekommendation till artiklarna 2 och 3 i direktivet om fri rörlighet. De kategorier av familjemedlemmar (tredjelandsmedborgare) som avses i dessa bestämmelser ska tolkas generöst och begränsas inte av definitioner och begrepp i nationell rätt⁴. Detta gäller även för kategorin partner i ett ”varaktigt vederbörligen bestyrkt förhållande”. Följaktligen bör medlemsstaterna enligt rekommendationen framför allt göra det lättare för partner i ett varaktigt vederbörligen bestyrkt förhållande att återförenas, oavsett var tredjelandsmedborgaren är bosatt.

² Vägledning om genomförandet av de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU, om underlättandet av transitarrangemang för återvändande EU-medborgare och om effekterna på viseringspolitiken, C(2020) 2050.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁴ Se målen C-673/16, Coman; C-129/18, SM.

Medan själva rekommendationen är ett icke-bindande instrument är direktivet om fri rörlighet tillämpligt på EU-medborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet inom EU, i synnerhet när de är bosatta på en annan medlemsstats territorium, samt deras familjemedlemmar. På grundval av detta har dessa familjemedlemmar rätt att följa med eller ansluta sig till sina släktingar i den berörda medlemsstaten.

Det finns två relevanta scenarier för tredjelandsmedborgare som befinner sig utanför EU och som är familjemedlemmar till en EU-medborgare:

a) EU-medborgaren har utövat sin rätt till fri rörlighet (särskilt när han eller hon är bosatt i en annan medlemsstat än sin ursprungsmedlemsstat):

Som beskrivs ovan föreskriver direktivet om fri rörlighet redan skyldigheter när det gäller inresa och vistelse för familjemedlemmar till rörliga EU-medborgare, inklusive partner i ett varaktigt förhållande. Medlemsstaterna kan därför inte begränsa motsvarande rättigheter när de behandlar sådana familjemedlemmars inresa vid genomförande av rådets rekommendation.

De kategorier av familjemedlemmar som anges i artiklarna 2 och 3 i direktivet om fri rörlighet, till vilka det hänvisas i punkt 5 i rådets rekommendation, är följande:

Medlemmar av kärnfamiljen

I artikel 2 i direktivet om fri rörlighet definieras begreppet ”familjemedlem” som

- a) make eller maka,
- b) den partner med vilken unionsmedborgaren har ingått ett registrerat partnerskap på grundval av lagstiftningen i en medlemsstat, om den mottagande medlemsstats lagstiftning behandlar registrerade partnerskap som likvärdiga med äktenskap och i enlighet med villkoren i relevant lagstiftning i den mottagande medlemsstaten,
- c) släktingar i rakt nedstigande led som är under 21 år eller är beroende för sin försörjning, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i led b,
- d) underhållsberättigade släktingar i rakt uppstigande led, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i led b.

Medlemsstaterna är skyldiga att tillåta inresa för sådana familjemedlemmar, även, enligt villkoren i led b, en EU-medborgares registrerade partner.

Underhållsberättigade familjemedlemmar

Enligt artikel 3 i direktivet om fri rörlighet ska medlemsstaterna dessutom, i enlighet med sin nationella lagstiftning, underlätta inresa och bosättning för alla andra familjemedlemmar än de som anges ovan som ”medlemmar av kärnfamiljen”, oavsett medborgarskap, om de i det land från vilket de har kommit är beroende av eller bor hos den unionsmedborgare som har primär uppehållsrätt eller om det av allvarliga hälsoskäl absolut krävs att unionsmedborgaren personligen tar hand om familjemedlemmen.

Varaktiga förhållanden

Enligt artikel 3 i direktivet om fri rörlighet ska inresa även underlättas, i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning, för ”den partner med vilken unionsmedborgaren har ett varaktigt vederbörligen bestyrkt förhållande”.

Som förklaras i 2009 års vägledning till ett bättre införlivande och en bättre tillämpning av direktiv 2004/38/EG⁵ kan sådana ogifta partner åläggas att lämna skriftliga bevis för sitt förhållande med en EU-medborgare och att förhållandet är varaktigt. Bevisen får föras med varje lämpligt medel. Tänkbara bevis kan t.ex. vara en gemensam förklaring från partnerna, bevis på tidigare möten och gemensamma investeringar. Kravet på att förhållandet ska vara varaktigt måste bedömas mot bakgrund av att direktivet om fri rörlighet syftar till att bevara familjens enhet i vid bemärkelse. Nationella regler om förhållandens varaktighet kan ange en minsta tidsperiod som kriterium för huruvida ett förhållande kan betraktas som varaktigt. I detta fall bör de nationella reglerna dock föreskriva att andra relevanta aspekter (t.ex. ett gemensamt hyresavtal eller hypotekslån för bostadsköp) också ska beaktas i den övergripande bedömningen⁶.

b) När en EU-medborgare inte har utövat sin rätt till fri rörlighet (särskilt när han eller hon är bosatt och medborgare i samma medlemsstat)

I detta scenario är det nationell rätt och inte EU-rätten som är tillämplig på inresa för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till EU-medborgare, däribland ogifta partner, eftersom dessa medborgare inte omfattas av direktivet om fri rörlighet.

Trots detta bör medlemsstaterna i enlighet med rekommendationen behandla sådana familjemedlemmar som familjemedlemmar till rörliga EU-medborgare, vilket också befriar medlemsstaterna från den ytterligare administrativa bördan med att tillämpa flera olika förfaranden.

Tänkbara bevis för ogifta partner:

- gemensam förklaring från partnerna om deras förhållande,
- bevis på att de träffats personligen tidigare (t.ex. genom passtämplar och resehandlingar),
- minimilängd på förhållandet om landet har nationella kriterier om detta (hänsyn bör tas till det faktum att reserestriktionerna har gällt i över sex månader nu och kommer att fortgå), eller
- gemensamt leasingavtal, gemensamt bankkonto.

⁵ COM(2009) 313 final, 2.7.2009.

⁶ 2009 års vägledning till ett bättre införlivande och en bättre tillämpning av direktiv 2004/38/EG, s. 4.

2. Inresa för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar (punkt 5 b i rekommendationen)

Punkt 5 b i rådets rekommendation bör tolkas så att den omfattar tredjelandsmedborgare som innehar något av följande:

- En visering eller ett uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat i enlighet med EU:s regelverk om laglig migration, dvs. direktiv 2003/86/EG om rätt till familjeåterförening, direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta, direktiv 2009/50/EG om EU-blåkort, direktiv 2014/36/EU om säsongsanställning, direktiv 2014/66/EU om företagsintern överföring och direktiv (EU) 2016/801 om studerande, forskare, praktikanter, volontärer, skolelever och au pairer.

Detta innebär också att tredjelandsmedborgare, och i tillämpliga fall deras familjemedlemmar, som uppfyller villkoren för inresa och vistelse i dessa direktiv bör kunna lämna in sina ansökningar för att beviljas en sådan visering eller ett sådant uppehållstillstånd, och därefter undantas från reserestriktionerna.

- Ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse som utfärdats av en medlemsstat i enlighet med nationell rätt.

Dessa tredjelandsmedborgare bör också tillåtas att transitera genom andra medlemsstater för att nå den medlemsstat som utfärdade viseringen eller uppehållstillståndet.

III. Särskilda kategorier av resenärer med en väsentlig funktion eller ett väsentligt behov – bilaga II i rådets rekommendation 2020/912

Förteckningen i bilaga II över särskilda kategorier av resenärer med en väsentlig funktion eller ett väsentligt behov är avsedd att ta hänsyn till de ekonomiska och sociala orsaker som tredjelandsmedborgare kan ha att resa till EU, liksom det ekonomiska och sociala intresse som EU kan ha av att tillåta sådana tredjelandsmedborgare att resa in. Till skillnad från förteckningen över tredjeländer i bilaga I, för vilka restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU kan hävas, bör medlemsstaterna tillämpa förteckningen över kategorier i bilaga II i sin helhet. **Medlemsstaterna bör tillåta resor för alla de kategorier som anges där, och inte bara för vissa av dem.**

Vägledningen om kategorierna nedan och om vilka bevis som ska lämnas är inte avsedd att vara uttömmande. Medlemsstaterna uppmanas att tolka både tillämpningsområdet och de möjliga bevisen generöst, och ha i åtanke att de bevis som lämnas bör ge myndigheterna möjlighet att fastställa en direkt koppling till den verksamhet för vilken inresa beviljas.

1. Hälso- och sjukvårdspersonal, forskare inom hälso- och sjukvård samt personal inom äldreomsorgen

Tillämpningsområde: Denna kategori bör omfatta personer med en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov, bland annat hälso- och sjukvårdspersonal, forskare inom hälso- och sjukvård samt personal inom äldreomsorgen, bland annat följande:

- Hälso- och sjukvårdspersonal inklusive paramedicinsk personal.
- Personliga assistenter inom vården, inklusive personal inom barnomsorg, äldreomsorg och omsorg för personer med funktionsnedsättning.
- Forskare inom hälsorelaterade branscher.
- Personal inom läkemedelsindustri och medicinteknisk industri.
- Personal som arbetar med varuleveranser, särskilt i distributionskedjan för läkemedel, medicinska förnödenheter, medicintekniska produkter och personlig skyddsutrustning, inklusive inom installation och underhåll av dessa.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara anställningsavtal, bekräftelse från arbetsgivaren, inbjudan från en värd för personliga assistenter inom vården eller arbetstillstånd.

2. Gränsarbetare

Tillämpningsområde: Denna kategori bör omfatta arbetstagare som måste passera gränsen till en EU-medlemsstat men som varje dag eller minst en gång i veckan återvänder till ett tredjeland där de är bosatta och medborgare.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara anställningsavtal, bekräftelse från arbetsgivaren eller arbetstillstånd.

3. Säsongarbetare inom jordbruket

Tillämpningsområde: Denna kategori bör omfatta tredjelandsmedborgare som behåller sin huvudsakliga bostad i ett tredjeland och vistas lagligt och tillfälligt på en EU-medlemsstats

territorium för att utföra jordbruks- eller vattenbruksarbete, enligt ett anställningsavtal som ingåtts direkt mellan tredjelandsmedborgaren och en arbetsgivare som är etablerad i den EU-medlemsstaten.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara anställningsavtal, bekräftelse från arbetsgivaren eller arbetstillstånd.

4. Transportpersonal

Tillämpningsområde: De tillfälliga reserestriktionerna bör inte gälla transportpersonal, inte heller när de reser till eller från sitt fordon, flygplan eller fartyg (för att utföra eller efter att ha slutfört en transport). Denna kategori bör tolkas generöst. Den bör i synnerhet omfatta följande:

- Bil-, skåpbils- och motorcykelförare, lastbils- och bussförare (inklusive buss- och spårvagnsförare) och ambulansförare, inklusive personer som transporterar bistånd inom unionens civilskyddsmekanism och personer som transporterar hem EU-medborgare från en medlemsstat till deras ursprungsort.
- Piloter, kabinbesättning och underhållspersonal.
- Lokförare och annan ombordpersonal; vagninspektörer, personal vid underhållsverkstäder och personal hos infrastrukturförvaltare som sköter trafikledning och kapacitetstilldelning.
- Sjöpersonal och arbetstagare inom inlandssjöfarten, inklusive befälhavare, besättning och underhållspersonal, i den mån de inte omfattas av kategori viii (sjöfolk).

Tänkbara bevis kan t.ex. vara anställningsavtal, bekräftelse från arbetsgivaren, identitetshandling som utfärdats av arbetsgivaren (passerkort), flygcertifikat, besättningsintyg, transportorder (för förare som är egenföretagare) eller arbetstillstånd.

5. *Diplomater, personal vid internationella organisationer och personer som bjudits in av internationella organisationer och vars fysiska närvaro krävs för att dessa organisationer ska fungera väl, militär personal och biståndsarbetare och civilskyddspersonal när de utför sina uppgifter*

Tillämpningsområde: Denna kategori bör omfatta innehavare av diplomatpass, officiella pass, tjänstepass eller identitetskort som utfärdats av tredjeländer eller deras regeringar och som erkänns av medlemsstaterna, samt innehavare av handlingar som utfärdats av internationella organisationer när de reser för att fullgöra sina uppgifter.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara diplomatpass, officiella pass, tjänstepass eller identitetskort som utfärdats av tredjeländer eller deras regeringar och som erkänns av medlemsstaterna samt handlingar som utfärdats av internationella organisationer, i synnerhet följande:

- Förenta nationernas laissez-passer, som utfärdas till personal vid Förenta nationerna och dess underordnade organ enligt konventionen rörande privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 21 november 1947.
- Identitetshandling utfärdad av Europarådets generalsekreterare.
- Handlingar som utfärdas i enlighet med artikel III.2 i avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor (militära id-kort tillsammans med en reseorder, resefullmakt eller en enskild eller kollektiv tjänsteorder) samt handlingar som utfärdas inom ramen för Partnerskapet för fred.
- Anställningsavtal, bekräftelse från arbetsgivaren eller uppdragsbeskrivning.

6. Transitpassagerare

Tillämpningsområde: Tredjelandsmedborgare, oavsett medborgarskap, som innehar ett giltigt inresetillstånd för destinationslandet (t.ex. en enhetlig visering) och som behöver transitera via EU bör tillåtas vidaretransitering när de reser till sitt ursprungsland eller sitt bosättningsland i EU och tillåtas en rimlig/realistisk transitperiod (en övernattning kan behövas). Med tanke på den begränsade tillgången till direkta kommersiella flygningar bör ”vidaretransitering” omfatta alla transportmedel.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara bevis på fortsatt resa, t.ex. biljett eller boardingkort.

7. Passagerare som reser av tvingande familjeskäl

Tillämpningsområde: Eftersom det inte går att upprätta en uttömmande förteckning över möjliga tvingande familjeskäl bör denna kategori tolkas generöst och bedömas från fall till fall. Det kan t.ex. röra sig om resor för förmyndarskap eller umgängesrätt för ett barn, ett barns skolgång, akut hjälp till en familjemedlem, resenärens eller en nära familjemedlems bröllop eller en familjemedlems födelse eller begravning.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara kopior av många olika relevanta dokument, såsom bevis på vårdnad om barnet, bevis på bosättning för den besökande föräldern och det besökta barnet, vigselannons och bröllopsinbjudan, intyg på beräknad nedkomst, födelseattest eller dödsattest.

8. Sjöfolk

Tillämpningsområde: Denna kategori bör omfatta tredjelandsmedborgare som innehar en identitetshandling för sjömän som utfärdats i enlighet med Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention angående nationella identitetshandlingar för sjömän nr 108 (1958) eller nr 185 (2003), konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (FAL-konventionen) och relevant nationell lagstiftning, ett anställningsavtal för sjömän i enlighet med ILO:s sjöarbetskonvention, en bekräftelse från arbetsgivaren eller ett intyg för arbetstagare som utför internationella transporter enligt bilagan till meddelandet om gröna gränsövergångar (C/2020/1897). Den bör också omfatta tjänste- och underhållspersonal inom sjöfarten i den mån de inte redan omfattas av kategori iv (transportpersonal).

Tänkbara bevis kan t.ex. vara identitetshandling för sjömän, anställningsavtal för sjömän, bekräftelse från arbetsgivaren, intyg för arbetstagare som utför internationella transporter, dokumentation som styrker syftet med resan, t.ex. (kopia av) ett anställningsavtal.

9. Personer i behov av internationellt skydd eller som av andra humanitära skäl undantas

Tillämpningsområde: De tillfälliga reserestriktionerna bör inte gälla personer i behov av internationellt skydd eller som av andra humanitära skäl undantas.

De tillfälliga reserestriktionerna bör inte heller tillämpas på personer som reser för att få nödvändig sjukvård.

Eftersom tredjelandsmedborgare bör ha möjlighet att ansöka om internationellt skydd vid ankomsten till EU **bör inga bevis krävas för denna kategori.**

För nödvändig sjukvård, ett intyg om personens behov av nödvändig sjukvård från en läkare som är registrerad i en medlemsstat, Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz.

10. Tredjelandsmedborgare som reser för studier

Tillämpningsområde: Detta undantag är brett formulerat och omfattar därmed inte bara faktiska studerande utan alla personer som reser för att delta i någon form av studier eller utbildning, om detta vederbörligen styrks.

Detta undantag måste omfatta studerande som definieras i artikel 3.3 i EU-direktiv 2016/801 om studerande och forskare som ”en tredjelandsmedborgare som har antagits vid en läroanstalt för högre utbildning och som beviljas inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för att som huvudsaklig verksamhet på heltid följa ett studieprogram som leder till ett bevis på högre utbildning som erkänns av den medlemsstaten, inbegripet examensbevis, utbildningsbevis eller doktorsexamen från en läroanstalt för högre utbildning, vilket kan

omfatta en förberedande kurs före sådan utbildning, i enlighet med nationell rätt, eller obligatorisk praktik”.

Undantaget kan också omfatta tredjelandsmedborgare som reser i studie- eller utbildningssyfte men som inte omfattas av denna definition.

Det finns inga minimikrav på hur långa studierna måste vara. Framför allt finns det utifrån formuleringen av denna punkt i bilaga II ingen orsak att kräva att studierna ska omfatta ett helt läsår eller en hel termin.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara bevis på inskrivning, inbjudan till inskrivning, erkänt studentkort eller intyg för deltagande i kurser eller intyg om inskrivning vid en läroanstalt för deltagande i yrkes- eller teorikurser inom ramen för grund- och vidareutbildning.

11. Högkvalificerade arbetstagare från tredjeland om deras arbetsinsats är nödvändig ur ett ekonomiskt perspektiv och arbetet inte kan skjutas upp eller utföras utomlands

Tillämpningsområde: Detta undantag omfattar arbetstagare som är tredjelandsmedborgare och som på grund av sin höga kompetens och stora expertis behövs för EU:s ekonomiska återhämtning efter covid-19-krisen. Det kan omfatta personer vars ansökan om tillstånd – enligt blåkortsdirektivet 2009/50, enligt direktiv 2014/66 om företagsintern förflyttning, som forskare enligt direktiv 2016/801 eller enligt en nationell ordning för högutbildade migranter – har godkänts, men som hittills inte har kunnat resa till EU på grund av inreseförbudet.

På grundval av återkoppling från medlemsstaterna bör följande omfattas:

- Professionella idrottare och deras personal vid tävlingar i medlemsstaterna (även om de inte är anställda).
- Professionella artister, inklusive eventuell teknisk personal som åtföljer dem.
- Internationella journalister som måste vara personligen eller fysiskt närvarande för att kunna rapportera aktuella nyheter.
- Experter, forskare och vetenskapsmän.
- Tredjelandsmedborgare som reser för affärsändamål (bland annat för att delta i mässor och utställningar, acceptanstester och intern utbildning för igångsättning av en ny investering i EU av ekonomiska skäl), om resan inte kan skjutas upp eller arbetet inte kan utföras utomlands.

Tänkbara bevis kan t.ex. vara anställningsavtal, arbetstillstånd, bekräftelse från arbetsgivaren på att resan är nödvändig, inbjudan från en idrottsorganisation, inbjudan från ett företag eller en myndighet att delta i möten, konferenser eller evenemang med anknytning till handel, industri eller tjänster, inbjudningar, inträdesbiljetter, anmälningar eller program, om möjligt med värdorganisationens namn och vistelsens längd, eller annan lämplig handling

som anger syftet med besöket, utställaravtal med – eller inträde till – en mässsa eller ett presskort från Internationella journalistförbundet.